

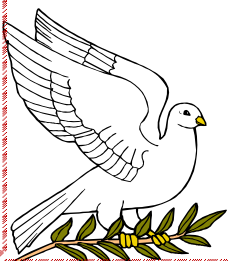
דברי חכמה

גיליון מס. 2666 *ד' באייר תשפ"א *16 באפריל 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

הַחַיִּים-בְּזָכוֹתָם אוֹמְרִים

הֵם הָיוּ בְּחִירִים, רוֹנְנִים.. קוֹלָם נָדָם.
 בְּנֵי גִזַּע דָּוִד שֶׁנִּפְּלוּ וַחֲרָבָם בִּידָם.
 וּפְשׁוּטִים וַחֲמוּדִים כְּדוֹד הַנַּעַר מִמְּשַׁפַּחַת הָרוּעִים..
 וְהֵם יוֹדוּךָ עֶפְרָה, אֱלֹהִים!
 עֶפְרָה גּוֹלָלָם אֵינוֹ עֶפְרָה מָוֶת..
 מִמִּין-זֶה-עֶפְרָה יִצְרָתָ-קָדָם אָדָם.
 מִמִּין-זֶה הָרַב הַבֵּית, הָעֶפְרָה וְהַסֵּלֶע.
 הֵם יוֹדוּךָ-עֶפְרָה-מִמִּין-זֶה.. הֵם אֶלְמָוֶת!
 אֵין אֶמֶת זוֹלָתָם וְאֵין הוֹד מְלַבְּדָם.
 וְאֶנְחָנוּ בִּיקוּם – זוֹלָתָם – אֵינָם אֶלָּא
 חַיִּים-בְּזָכוֹתָם, בְּזִיוָם גַּם נִזְבָּד.

הַמְּבִיט לְקַבְרָם חָדַל לִהְיוֹת עֶבֶד – –

נתייחד עם זכר חברינו ובנינו, חיילי צבא ההגנה לישראל, שנפלו במערכות ישראל ובפְּעולות האיבה.

ליאון לייטמן – בן למרים ואברהם, חבר גרעין המייסדים "גורסי-ליז", אלוטן מוטס, מראשוני חיל-האוויר. נפל במלחמת השחרור, בהחישו אספקה לנגב הנצור. קבור בבית-העלמין הצבאי בראש-פינה.

יונתן בולטר – בן לג'סי ודויד, איש המ"ל, יוצא תנועת "הבונים" באנגליה. נפל במלחמת השחרור על הגנת משמר הירדן. קבור בבית-העלמין הצבאי בראש-פינה.

אריה דביר – בן לדבורה ושמעון, איש ירושלים. נפל במלחמת ששת-הימים ברמת-הגולן. קבור בהר הרצל.

ציון (צ'יקו) כהן – בן לשושנה ושמעון, מגרעין "אלונים" וחברת הנוער בקיבוצנו. נפל במלחמת ששת-הימים באום-כתף. קבור בבית הקברות הצבאי ברחובות.

יעקב שרף – בן לעליזה ומאיר, חבר גרעין הנח"ל "הגליל" שהיה בקיבוצנו. נפל במלחמת יום-כיפור בקרבות הבלימה ברמת הגולן. קבור בהר הרצל.

ארנון שוורצמן – מכיתת "סנונית", בן ליוספה וא"י"י. נפל במבצע ליטני בדרום לבנון, ב-1978. קבור בכפר-הנשיא.

ניל בן-עטר – מכיתת "היובל", בן לפרל ורחמים. נפל בעת מילוי תפקידו, ב-1986. קבור בכפר-הנשיא.

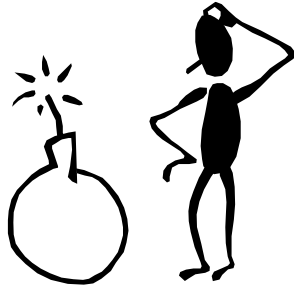
שי קלמן – מכיתת "ארבל", בן לעדנה וג'רי. נפל בעת מילוי תפקידו, ב-1990. קבור בערד.

מורן עמית – מכיתת "סיני", בת לרותי וגדי. נרצחה בידי בןי עוולה, ב-2002. קבורה בכפר-הנשיא.

יהי זכרם ברוך

<https://youtu.be/BuM6qUjo-14>

מלים ולחן: בוב דילן
עברית: יונתן גפן

לכל הרוחות

Blowing in the wind

כמה אוזניים צריך בן אדם
לשמוע אחד שצועק
וכמה נמשיך לסובב ת'פנים
לפני שנביט ונראה
וכמה שנים נהייה פה סגורים
לפני שלחופש נצא.

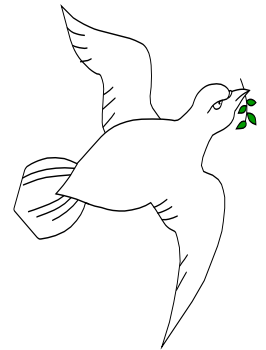
אין לי תשובות וכל התקוות
הלכו להן לכל הרוחות.

כמה שנים נצטרך עוד למות
לפני שנלמד איך לחיות
וכמה נמשיך לחכות לשלום
עם זית ושתי חרבות
וכמה עצים ירוקים יישרפו
בגלל מלחמות וכבוד.

אין לי תשובות וכל התקוות
הלכו להן לכל הרוחות.

כמה צריך לעבור בן אדם
עד שיהיה בן אדם
כמה שנים יעמדו ההרים
לפני שיראו את הים
וכמה פגזים עוד צריך לפוצץ
לפני שימותו כולם.

אין לי תשובות וכל התקוות
הלכו להן לכל הרוחות.

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

• עשרת ימי תודה:

התנועה הקונסרבטיבית בישראל הכריזה על עשרת הימים שבין ערב יום הזיכרון לשואה ולגבורה ועד אחרי יום העצמאות כעשרת ימי תודה (על משקל עשרת ימי תשובה שאנחנו מכירים בחודש תשרי). זאת הזדמנות מצוינת עבורי לשלוח 10 מסרי תודה אישיים לכפר הנשיא. עשרת התודות נכתבות בלי לברור וללא סדר מסוים, רק מה שעולה לראש, באופן ספונטני.

א. תודה לרותי עמית ולשושנה יודאיקין המקיימות את הספריה, שלא שבתה יום אחד מאז ימיו של לו סגל ז"ל, ועד ימינו, ימים, שבהם ספריות כבר אינן כל כך אטרקטיביות.

ב. תודה לשושנה שרק, הממשיכה להחזיק את דברי הכפר. בניגוד למה שחשבתי לאחרונה, מסתבר שיש עדיין קוראים רבים לעיתון הכי נפוץ בין מסעף טובא-זנגריה לבין הירדן. כבר לא קוראים אותו ביום שישי בצהריים בחדר האוכל, אבל עדיין קוראים ונהנים.

ג. תודה לציונה, לאביבה לינטון, לרחלי ולצילה, על קיום הטכס היפה והמכובד ליד קיר ההנצחה לקרובינו שנספו בשואה. כמעט שכחנו איך לפני שנה קיימנו הדלקות פירטיות ליד האנדרטה. בגלל הסגר שהיינו בו, קיימנו את "לכל איש יש שם" בקבוצת ווטסאפ, וגם בהתגבשות יחידים לבית העלמין כדי להדליק נרות זכרון. תודה לרתם איילון שמחזיק את הטכס בהגברה, (ולעתים גם בנגינה), ולמירית, למיכל גלוק ולשרה דבולט על השירה.

ד. תודה לצוות הנוי, שלא מפסיק לכסח את העשבייה השופעת, שפוקדת את שטחינו. ותודה על שלל פרחי הבר והנוי שמקשטים את מרכז הקיבוץ כבר כמה חדשים. הפרחים מתחלפים מאדום לצהוב וכתום וורוד. ותודה לאפרים מעיין שמטפל בפרחים אלה במסירות.

ה. תודה למיכי קורן, למורדי, ולאחרים המסייעים להחזיק את משק הילדים כפנינה נפלאה בתוך הקיבוץ, לרווחת ילדינו, ולגאווה בפני אורחינו, ובני משפחותינו.

ו. תודה לשיפי ולכל המסייעים בידה על קיומו המתמיד של המפגש שלנו, שהתחיל אי שם לפני למעלה משלושים שנה כמועדון ותיקים (ביזמת ג'וליה ניצן, ואחרים שאינני זוכרת כרגע), עבר דירה למיקום הנוכחי בניהולן של שמחה ושולמית. היום המפגש, המנוהל על ידי שיפי, ובעזרת סוזן ואילנה, הוא מוסד ממוסד, הנתמך על ידי המועצה האזורית ומשרד הרווחה, לרווחת כולנו.

- ז. תודה לדורית צחור המנהלת עבורנו ומטעמנו את המרפאה, בהעדר אנשי מקצוע מקומיים. כפי שאמר לי בשעתו, ד"ר אלדר, כשדורית הייתה בחופשה: "מה שדורית כבר שכחה, אנחנו עדיין לא למדנו...". ותודה על כך שלמרות כל הזעזועים, ולמרות כל מה שחסר, עדיין יש לנו מרפאה כאן בתוך הקיבוץ.
- ח. ואם בענייני רווחה עסקינן, תודה על קיומו של בית יונתן בתוך החצר שלנו. זה ממש לא היה מובן מאליו, שהבית הסיעודי, שלא זו בלבד שלא ייסגר אצלנו, אלא גם יורחב ויוגדל, וינוהל, (אמנם על ידי עמותה חיצונית, על כל היתרונות שיש לנו מכך) כאן, אצלנו בבית. תודה בעיקר לצילה בן רשף שהייתה הכוח המניע בתקופה הקריטית של TOUCH AND GO, של להיות או לחדול. (ואולי סוף כל סוף גם ייתלה על הבית השלט "בית יונתן", שכבר שנתיים מובטח לי שעוד מעט יהיה)...
- ט. תודה לאלונית ולצוות שלה (ולאיש שלנו שם, ארווין) על שירות מעולה ועל מבחר מגוון.
- י. ותודה לכל העוסקים בצרכי ציבור בהתנדבות, לכל אלה שאכפת להם, ועושים למען הכלל. פעילות התנדבותית, היא מנוע חשוב מאד בהפעלת קהילה מרובת צרכים כמו שלנו. בערב יום העצמאות, יוקדש גם השנה טכס הדלקת המשואות למתנדבים. ותודה לדודו ולטל שממשיכים, שנה אחרי שנה לתת הוקרה בשמנו למתנדבים למיניהם.
- עד כאן 10 תודות, שהעליתי על המקלדת ברצף אחד, בלי להרים לרגע את האצבעות, ובלי לעשות תהליך של ברירה. אם החסרתי תודות, זה לא מתוך התעלמות. יש עוד הרבה תודות ציבוריות ופרטיות, שלא נכנסו לרשימה זאת, אך אני הגבלתי את עצמי לעשר.
- בניגוד לעשרת ימי תשובה, אין הגבלה לימי התודה, בטוח שלקוראי "דברי הכפר" יש להוסיף עוד כהנה וכהנה, כל אחד, מהמקום בו הוא נמצא. וכל המרבה הרי זה משובח.
- חג עצמאות שמח.

תמר וולפין

על הדרך / הפינה של דודו

בשולי יום השואה

1.השבוע מלאו 60 שנה למשפט אייכמן. הרבה דברים שעלו במשפט נחקקו ביחיאל די-נור, ק.צטניק שאמר "כמו על פלנטה אחרת..." ואז נפל התעלף. האוזנר שאמר "עמדי ניצבים כאן בשעה זו שישה מיליון קטגורים... אהיה על כן אני להם לפה". תא הזכוכית שגונן על אייכמן מפני אלימות, שמא תשתחרר לפני מתן גזר הדין.

אבל דווקא אחד המשפטים שצרבו את מוחי יותר מכולם, כנער בן 11 העוקב אחרי המשפט ברדיו, היה משפט נורא שאמר אדולף אייכמן בקול מדוד, כאשר מסר את עדותו: "את הצייתנות מעלים על נס כמידה טובה".

כך אמר ולפתע הכל נעשה ברור. הציות והצייתנות הם הם השמן שמניע את גלגלי העריצות. לא רק בגרמניה. בכל מקום על הכדור הזה בו מתפתחת חברה אנושית. הצייתנות והציות הם שמסכנים את הדמוקרטיה יותר מכל. כמה חבל שלא לקחנו את המשפט הזה והפכנו אותו למוטו במדינתנו המתפתחת, אי אז.

וכך הוא, אדולף אייכמן, אמר את הדברים אז בשנת 61:

"אשמתי היא הצייתנות שלי, כניעתי לחובת השירות ולחובת השירות המלחמתי, לשבועת האמונים לדגל ולשירות.

לא רדפתי יהודים תוך תאוה ותשוקה. זאת עשתה הממשלה. הלא רק ממשלה יכולה לבצע רדיפה, אולם מעולם לא היה זה בכוחי. אני מאשים את המושלים על כי השתמשו לרעה בצייתנותי. אז נדרשה צייתנות ממש כפי שתידרש בעתיד מן הפיקודים. את הצייתנות מעלים על נס כמידה טובה.

משום כך יותר לי לבקש להתחשב בעובדה כי אני צייתי, ולא בעובדה למי צייתי. כבר אמרתי: שכבת ההנהגה, עמה לא נמנית, נתנה את הפקודות... אומרים, כי יכול וחייב הייתי להמרות את פי הפקודה. זוהי הערכת דברים שלאחר מעשה.

בנסיבות אשר שררו אז, לא הייתה התנהגות מעין זו אפשרית. איש אף לא נהג כך. מניסיוני יודע אני, כי האפשרות, לקיומה טענו אך ורק אחרי המלחמה, להמרות פיהן של פקודות, אפשרות זו היא מעשיה לצורכי התגוננות בלבד".
אדולף אייכמן מעיד במשפטו בישראל בשנת 1961. סתם נזכרתי...

2. יום הזיכרון טייק 1:

מלחמות יוצרות בי תמיד מין רפלקס התגוננות שדוחק לכסות עליהן במילים מחטאות. כן גם חטא יש שם לא רק חיטוי.
אבל מלחמות מחדדות בי גם כמה הבנות לגבי הקיום האנושי בכלל והקיום האנושי בארץ הקשה והמייסרת הזאת בפרט.
זאת הארץ שאנחנו ככה נולדים ומתים עליה ללא הרף כהרף עין. זאת הארץ שהיא זבת חלב וצער. המון צער.

כל שנה ביום הזיכרון

כל שנה ביום הזכרון אני אוסף
את חברי המתיים מהצבא
שמתו בהרבה מקומות
ומוסיף אליהם כקשויט את האנשים
שהרגנו במלחמות ההוד והתפארת
על פסת חלום הולך ומתאדה על קו האפק.

שם את כלם בטנא עצום ובשירה גדולה
"פרי גני הנה הבאתי, מלוא הטנא רב פאר"
מעלה אותם לירושלים אל הר המזריה
למקום בו עקד אברהם את יצחק וישמעאל
ולא שחט אותנו אכל השאיר אותנו
להיות קשורים זה אל זה לנצח,

זה
הגיהנום
של
הזולת
הזה.

מלחמות ההוד והתפארת על פיסת חלום
הולך ומתאדה על קו האופק

3. יום הזיכרון טייק 2:

עבר. איך נתבונן אליו, אל העבר, אל
מה שיכול היה להתרחש אחרת:
אפשר לשנוא אותו, אפשר להתגעגע
אליו, אפשר לבקר אותו, אפשר
להימלט
אליו וממנו, ואפשר לגלותו מחדש. אך

חשוב מכל, אפשר להתבונן בו.
כי העבר הוא הנוף של הזיכרון.

ורוח גדול עבר

ורוח גדול עבר
ואור מרצד של פצצות
מצרר בצרור החיים
מאיר באור יקרות
את חשכת הימים
ושאון מלחמה רועם
ואנקת פצועים
וקמת מהתל
בין השורות

ובין יגון נלחץ של
מסע ארונות עיף
לבין התיפחות חנוקה
בחדרי לב חתומים
יבוא ברד שורט
של מטחי כבוד
וחשה חור
על פני תהום
יהלך

ולבסוף כתרופה מרה

יבוא
תמיד
קול דממה
דקה.

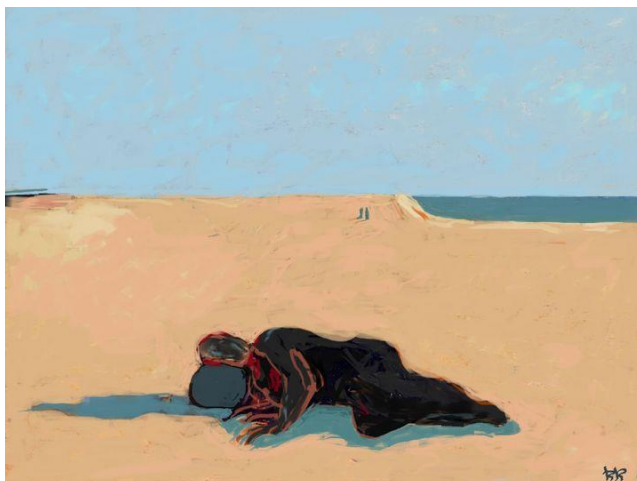
בעקבות רוברט קאפה, מותו של לויאליסט

קיץ

4.

ואי אפשר לסיים בלי מילה אחרונה על העונה שכבר ממתינה ואורבת לנו
בפתח. אמנם הקיץ קצת מדשדש השנה, אך אל דאגה עוד מעט הוא יגיע
ויצהיב בעוז את השדות ויזהיב את שפת הים.
והאוויר יתמלא אז בריח של חופש ושל גלים מתנפצים ברכות על החול,
ואנחנו נשכב בחוף על מחצלת וצל הגוף יכחיל בשמש החמימה, והשחפים
יקראו במרחקים לשלום, ואנחנו נתגעגע לחורף...

ואנחנו נשכב בחול על מחצלת...

פרסום תמונות של ילדים לציבור הרחב

בימים אלו אנו עובדים על שיווק הרחוב בהרחבה, עם משווק מטעם המועצה האזורית. פרויקט השיווק יעלה לאוויר בקרוב ויכלול טקסט המתאר את הקבוצ, תושביו, הענפים הקיימים.

האווירה המיוחדת של כפר הנשיא וכמובן תמונות מהפעילות התרבותית והחברתית הענפה והייחודית לנו. כל זה ימצא את דרכו ברשתות החברתיות לאותם אנשים שאנו מעוניינים שירצו לבוא ולהיות חלק מהקהילה שלנו.

סוכם כי לפני פרסום התמונות, נוציא הודעה לכלל ההורים, המסבירה את כוונת הפרסום לצורך שיווק ומבקשת מההורים שאינם מעוניינים לאפשר תמונות של ילדיהם בפרסומים שונים, להודיע על כך לרותי.

בברכה

צוות צמיחה דמוגרפית

רחלי ומעין

כעימות "בלב הקיבוץ"

הקורונה הותירה אותנו כמעט שוממים לאורך כל השנה. אך סופסוף חיסון העדר מתחיל לפעול ולאט לאט הכל מתחיל להיפתח. חשבנו שגם לנו (לכם) מגיע ולכן פנינו לצוות צח"י וקיבלנו את אישורם לפתוח לרווחה את שערי 'לב הקיבוץ'.

אנחנו פותחים בלי תו ירוק, מאחר וישנה הרבה פעילות לילדים בלב הקיבוץ. לכן אנו נקפיד, שבשעה שנגיש אוכל בלב הקיבוץ, להוציא כמה שולחנות החוצה אל המרפסת למען אלה המבקשים לשבת בחוץ בחלל הפתוח. ומאחר ואיננו פועלים לפי תו ירוק, אנו מזמינים כל אחד להחליט האם מתאים לו/ה לבוא ולהשתתף בארוחה או בפעילות.

הלו"ז שלנו קצת השתנה. 'לב הקיבוץ' יהיה פתוח משעה 8:30 בבוקר בימים א-ה. השנה נפתח בימי שלישי וחמישי לפעילות אחר הצהריים. וכולם מוזמנים לרשום ביומן.

בימים אלה, שלישי וחמישי, יתקיים בלב בקיבוץ אחר הצהריים מהשעה 15:30 מפגש עם חברים לקפה/תה ופעילות ילדים. חדר ספורט יהיה פתוח, וגם קיר טיפוס יהיה פעיל. כמו כן תוגש ארוחת ערב נחמדה משעה 17:15, באותו סגנון של שנה שעברה, ובכל פעם נפרסם מראש את התפריט במקומי ובפרגונים.

ושוב אנו משתפות שלב הקיבוץ פועל על טהרת ההתנדבות – ונשמח להצטרפות כוחות רעננים למעגל המתנדבים המסורים שפועלים כבר היום, ומסייעים בהכנת ארוחת הערב ובהגשה וחיסול וסידור.

בגיליון הבא של דברי הכפר נעדכן לגבי התכניות העתידיות שלנו לגבי הפעילות בלב הקיבוץ. כולם מוזמנים לבוא וליהנות, ובעיקר להרגיש את היחד הנפלא שהמקום הזה מעניק.

נתראה בלב הקיבוץ רחלי, נעה, מעין, מוטי ולאח בן אדיבה

ריסוס אורגני – 2021

כמו בשנים עברו, יתקיים גם השנה ריסוס אורגני נגד נמלים וחרקים נוספים.

כעת הריסוסים מתוכננים:

יום ג' 04.05 – אחראית: אסטל חצור –
שכונות הרכבת + צפון/מערב (מלב הקיבוץ עד הקרוונים)

יום ד' 05.05 – אחראית: מור לניאדו –
שכונות הצעירים + כדור סל/משק ילדים

יום א' 09.05 – אחראית: פיליס קולט –
לשכונת החרמון / רותי גדליזון – להרחבה

יום ג' 11.05 – אחראית: רותי עמית –
הבריכה + כל שכונת הרכס ומה שנופל באמצע.

ניתן גם לבצע ריסוס למוסדות.

התשלום במזומנים בלבד.

בית חד קומתי עד 150 מ"ר = 200 ₪ , מעל 150 מ"ר חד קומתי = 250 ₪
וילה (קומתיים ו/או גלריה) 300 ₪

אם אתם מעוניינים בריסוס מסוג זה, אנא צרו קשר עם אחראי השכונה שלכם,
או אם אינכם יודעים לאיזה שכונת מגורים אתם שייכים, פנו ישירות לרותי עמית
(רכזת הפעולה) – 050-7607702.

ימי הולדת

18.4	הלן לוין	16.4	דנה סולומון
	יובל איילון		דניאל פרימוסט
19.4	שולמית פרנק		אנאבל דיין
	רג'י פרלסון	17.4	בריאן קפלן
	שושנה יודאיקין		יניתה ניצן
	אביבה גולדברג		דין קורן
	סלע לינטון		גיל יודאיקין
20.4	איתי כן נאה		
22.4	רותם קראוס		

לקראת חגיגות יום העצמאות - חשוב לדעת!
מומלץ מאוד להגיע בלבוש חם.
יש להביא כלים רב פעמיים מהבית.
באירוע תתקיים מכירת בירה במחירי פאב. בואו עם מזומן.
האירוע לתושבי הקיבוץ בלבד בשל מגבלות הקורונה.
נא לא להזמין אורחים מבחוץ.
תעשו חימום לפני שאתם מגיעים, כי אתם הולכים לרקוד!
הפעילות במתנפחים מותנית בהשגחת ההורים ובאחריותם.
לתשומת לבכם: הכביש בין הבריכה לאמפי יהיה סגור לתנועת כלי רכב החל משבע בערב ועד סוף האירוע.
מחכים לכם, צוות יום העצמאות
נראה באמפי ביום ד' בשעה 19:50

ועדת תרבות וצוות עצמאות

משולחן העורכת / שושנה שרקי

בימים אלה כשאנחנו חוגגים חירות ועצמאות בזו אחר זו אנחנו מבינים שאלה הן שתי מילים גדולות, עם המון משמעויות בחיים שלנו כל פני האדמה הזאת.

עצמאות – הוא מצב, שבו מדינה אינה תלויה בגורם חיצוני לצורך קיומה הפיזי והכלכלי, הגנה על גבולותיה ושמירה על הסדר הציבורי ושלטון החוק.

עצמאות אישית – אנחנו שואפים אליה מרגע שעמדנו על הרגליים. להתלבש בעצמי 'אני לבד', לאכול, ללכת, שירותים, מקלחת ועוד.....

כך בבגרותנו ועד כלות הימים, **עצמאות** היא מאפיין של עמידת אדם ברשות עצמו, ללא תלות באחרים. אדם בזקנתו מתפלל רק לדבר אחד, שלעולם לא יצטרך בחייו להיות זקוק, להיות תלוי באחרים.

*****

כאן בכפר הנשיא תמיד היו מטפלות שטח. רק שלא תמיד קראו להן כך.

לפני שנים רבות, כאחות במרפאה חלק מסדר היום שלנו היה; לבקר חולים, ואנשים זקנים שרתוקים רוב הזמן לביתם, הם היו אז הורי החברים. כל החברים מחולה שפעת, עד חולה אחרי ניתוח, זה שליוונו לבית החולים, שיחררנו והחזרנו הביתה מבית החולים, והמשכנו לבקר אותו יום יום עד שהחלים.

והיה כמובן חדר החולים בניהולה של רודה, אחר כך מיכל המאירי ניהלה אותו להרבה שנים. שם שכב כל מי שהיה זקוק לעזרה זמנית. ויטה הצטרפה לצוות, הן הביאו ארוחת צהריים (מחדר האוכל) גם למי ששכב בבית ולא היתה לו עזרה. שמחה שתיבל"א שעם אחריותה ב'המפגש' ביקרה בבתי החברים וניסתה לעזור. עד היום היא מבקרת ודואגת.

היום כאשר הזיקנה והעייפות קפצה על רוב נרחב מהמבוגרים שבינינו, שיפי מנהלת את המפגש, אירנה את הרווחה, צילה ונעמי הן מטפלות שטח.

היום כשאני מבינה את הדברים, לעיתים על בשרי, קצת יותר מקרוב.

דוקא ביום העצמאות הזה, אני רוצה לומר **תודה!** בשם החברה כולה למי שמוכן להיות לעזר, להביא קצת אור וחברה בזמנים קשים, לאלה שתשומת הלב הקטנה הזאת, עושה להם טוב. היא מעטה, היא מדודה, אבל באה מהלב.

תודה למטפלות השטח שלנו. נעמי בן-אמוץ וצילה בן-רשף, והחברות שמצטרפות לעזור ולתמוך בחברים, בשעת צורך וקושי. שמחה, רג'י, קרול ל., נורית, פרנקי, ועוד...לכן מוקדש הסיפור הזה.

בתקווה שיתווספו מטעם הממסד, עוד דמויות חיזוק לצוות מטפלות השטח, המצומצם והאיכותי.

אתן לעיתים האור והתקווה היחידה.

*****

הגחלילית והזמיר / (סיפור עם פקיסטני)

בליל סערה, כשהרעמים רעמו, והברק הבהיק, והגשם שטף את כל הארץ, נתקע הזמיר על עץ.

הוא לא ידע איך בגשם הנורא הזה ימצא את הדרך לביתו. והנה הגיעה הגחלילית.

שאלה את הזמיר: "מה לך? למה אתה כל-כך אומלל?"

הזמיר בכה ואמר: "אני רוצה הביתה, כאן קר. אבל אני פוחד, כאן חושך, ואני לא רואה שום דבר".

ענתה לו הגחלילית: "אני אעזור לך". והיא הלכה לפניו, מנצנצת ומאירה לו את הדרך, עד אשר הגיעו לביתו של הזמיר.

הזמיר הודה לגחלילית ושאל אותה: "גחלילית, אמרי לי, למה טרחת כל-כך בשבילי?"

והגחלילית ענתה לו: "כי אלוהים נתן לי מתנה, ואני מאירה כמו פנס, והוריי אמרו לי שמי שעוזר לאחרים בסבלם, הוא הטוב מכולם".

